

Sag C–277/22**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

22. april 2022

Forelæggende ret:

Fővárosi Törvényszék (Ungarn)

Afgørelse af:

22. marts 2022

Sagsøger:

Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Sagsøgt:

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (den ungarske myndighed for regulering af energisektoren og offentlige forsyningsvirksomheder)

Fővárosi Törvényszék (Retten i første instans i Budapest, Ungarn)

[udelades] **Sagsøger:** Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt. ([udelades] Budapest [Ungarn] [udelades])

[udelades] **Sagsøgt:** Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (den ungarske myndighed for regulering af energisektoren og offentlige forsyningsvirksomheder) ([udelades] Budapest [udelades])

[udelades] **Intervenient til støtte for sagsøgte:** FGSZ Földgázzállító Zrt. ([udelades] Siófok [Ungarn] [udelades])

[Udelades] **Hovedsagens genstand:** forvaltningsretlig tvist om prøvelse af en administrativ afgørelse [udelades] på energiområdet

Afgørelse:

Den forelæggende ret forelægger Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse med henblik på fortolkning af artikel 41, stk. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles

regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Den forelæggende ret forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

- 1) **Skal artikel 41, stk. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (herefter »direktivet«), sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det kun er systemoperatøren, der – i forbindelse med den pågældende medlemsstats regulerende myndigheds procedurer for fastsættelse af afgifter for brug af nettet, af afgifter for de tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og af tilslutningsafgifterne – anerkendes som direkte berørt part, der i denne egenskab har eneret til at klage over en afgørelse, som er truffet i proceduren?**
- 2) **Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende af Domstolen: Skal direktivets artikel 41, stk. 17, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder da fortolkes således, at ved anvendelsen af denne bestemmelse på et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede skal en aktør på naturgasmarkedet, som befinder sig i en situation, der svarer til sagsøgerens, og af systemoperatøren – på grundlag af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed i den pågældende medlemsstat, hvori fastsættes afgifter for brug af nettet, afgifter for de tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og af tilslutningsafgifter – er blevet pålagt en afgift for tjenesteydelser, som kan leveres til særlige takster, anses for at være berørt af denne afgørelse og for i denne egenskab at have ret til at indlede klagesag til prøvelse af denne afgørelse?**

[udelades] [Redegørelse for national procesret].

Præmisser

- 1 Den forelæggende forvaltningsdomstol anmoder Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) om i medfør af artikel 267 TEUF at fortolke de bestemmelser i EU-retten, der er nødvendige for at løse tvisten i hovedsagen.

Sagens genstand og relevante faktiske omstændigheder

- 2 Ved afgørelse af 10. august 2021 [udelades] (herefter »den anfægtede afgørelse«), som blev vedtaget af sagsøgte i sin egenskab af national regulerende myndighed i en procedure indledt af egen drift over for selskabet FGSZ Földgázszállalító Zrt. (herefter »FGSZ Zrt.«), der er operatør af naturgastransmissionsnettet, blev der på

området for forsyning af naturgas for perioden fra den 1. oktober 2021 til den 30. september 2025 fastsat de særlige takster, som transmissionssystemoperatøren kan anvende, og de tilslutningsafgifter, der skal betales for tilslutning til gasledningen. Sagsøgeren (Global NRG Zrt.), et handelsselskab, der handler med naturgas, som anvender naturgastransmissionsnettet og således er systembruger, har anlagt en forvaltningsretlig sag ved den forelæggende ret til prøvelse af den anfægtede afgørelse. For at kunne træffe afgørelse om realiteten i hovedsagen er det nødvendigt, at Domstolen først besvarer de forelagte spørgsmål.

- 3 Den anfægtede afgørelse fra sagsøgte er bl.a. baseret på en tidligere afgørelse af 30. marts 2021 [udelades], hvorved referenceprismetoden blev fastlagt, hvilken afgørelse sagsøgeren ligeledes har anlagt sag til prøvelse af i 2021. Ved dom af 12. januar 2022, som endnu ikke er blevet endelig [udelades], annullerede Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) sagsøgtes afgørelse [af 30. marts 2021] og pålagde sagsøgte at indlede en ny procedure. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, dels fordi den afgørelse [af 30. marts 2021], som den anfægtede afgørelse er baseret på, også var ulovlig, og dels fordi sagsøgte ikke burde have fastsat en afgift for overdragelse af brugsrettigheder. Denne tjeneste henhører under kategorien »ikke-transmissionstjenester«, henset til bestemmelserne i artikel 3, nr.15), i Kommissionens forordning (EU) 2017/460 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel for harmoniserede transmissionstarifstrukturer for gas. Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig en tilsidesættelse af forordningens artikel 4, stk. 4, og artikel 19, stk. 2, og har principalt nedlagt påstand om annulation af den anfægtede afgørelse.
- 4 Sagsøgte har nedlagt primær påstand om, at det forvaltningsretlige søgsmål skal afvises, idet sagsøgeren ikke har søgsmålskompetence, og subsidiær påstand om frifindelse, idet søgsmålet er ugrundet.

Begrundelse for anmodningen om præjudiciel afgørelse og parternes argumenter

- 5 Den forelæggende ret har indledningsvist undersøgt, om sagsøgeren, der er systembruger, har ret til at anlægge sag til prøvelse af den anfægtede afgørelse om fastsættelse af de afgifter, der anvendes af systemoperatøren. I henhold til de gældende nationale bestemmelser anses kun den pågældende systemoperatør for direkte berørt i procedurer til fastsættelse af afgifter for brug af nettet, afgifter for tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og af tilslutningsafgifter.
- 6 Sagsøgeren har gjort gældende, at de afgifter, der er fastsat ved den anfægtede afgørelse, er bindende for både operatøren og systembrugeren og således direkte berører begge parternes rettigheder og legitime interesser, idet systembrugeren påføres en skade, hvis disse afgifter ikke fastsættes i overensstemmelse med loven. Som selskab, der handler med naturgas, kan sagsøgeren af hensyn til

opfyldelsen af sine handelsaftaler ikke beslutte at undlade at gøre brug af den i den anfægtede afgørelse omhandlede tjenesteydelse vedrørende overdragelse af brugsrettigheder, som FGSZ Zrt. automatisk og bindende opkræver den gældende afgift for. For så vidt angår handelen med naturgas, er der ikke tale om en valgfri tillægstjeneste, men derimod den eneste måde at handle naturgas med andre handlende på, og det påvirker derfor rettighederne og de legitime interesser for alle købere af tjenesten og andre markedsaktører, som befinder sig i en tilsvarende situation (indehavere af licenser til handel med naturgas).

- 7 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet i henhold til national lovgivning havde ret til at indgive klage i forbindelse med den procedure, der fastlagde referenceprismetoden, som ligger til grund for afgifterne for brug af nettet, og for fastsættelse af rabatter, multiplikatorer og sæsonbestemte faktorer vedrørende afgifterne for drift af transmissionsnettet, og selskabet anser således den sontring, hvorefter det ikke har ret til at anlægge sag til prøvelse af den anfægtede afgørelse, hvori fastsættes afgifterne for brug af nettet og for de tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og tilslutningsafgifterne, for diskriminerende og i strid med EU-retten. Sagsøgeren er af den opfattelse, at det for spørgsmålet om at være berørt er irrelevant, om den, der handler med gas, overvælter afgifterne som omkostninger eller ej.
- 8 Sagsøgte har bestridt sagsøgerens søgsmålsret med den begrundelse, at sagsøgeren ikke var part i den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, og at der ikke foreligger nogen direkte forbindelse mellem sagsøgeren og genstanden for søgsmålet. Sagsøgte har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse kun direkte pålægger FGSZ Zrt. forpligtelser, og at den således kun har en indirekte indvirkning på sagsøgerens situation. Sagsøgte har ligeledes henvist til national lovgivning, hvorefter det i proceduren for vedtagelse af den anfægtede afgørelse kun er den pågældende systemoperatør, der anerkendes som direkte berørt part. Sagsøgte har bestridt, at sagsøgeren anvender den omtvistede tjeneste vedrørende overdragelse af brugsrettigheder, og at betalingen af den dertil knyttede afgift er obligatorisk for sagsøgeren, og har endvidere gjort gældende, at den endelige afgiftsbyrde ikke nødvendigvis påhviler sagsøgeren, idet denne har mulighed for at overvælte afgiften på andre. I denne henseende bemærker sagsøgte, at en anerkendelse af sagsøgerens søgsmålsret ville indebære, at enhver, der bærer den endelige afgiftsbyrde, kunne betragtes som »part, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed«, og som sådan kunne anmode om, at der indledes en forvaltningsretlig tvist under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede.
- 9 Sagsøgte har henvist til 33. betragtning til direktivet, hvoraf det kan udledes, at begrebet »berørt part« ikke er defineret i direktivet og således skal fortolkes og afgøres i henhold til national ret. Ifølge national retspraksis kræves, at der, inden der træffes afgørelse om sagens realitet, påvises en direkte retlig interesse, idet en rent økonomisk interesse er utilstrækkelig til at begrunde en søgsmålsret.

Relevant lovgivning

10 EU-retten:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF: artikel 41, stk. 17
- Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder: artikel 47

Nationale retsforskrifter:

- A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (Get.) (lov nr. XL af 2008 om naturgasforsyning, herefter »lov om naturgasforsyning«):

artikel 129/B

1. I procedurer til fastsættelse af afgifter for brug af systemet, afgifter for tjenester, der kan leveres af systemoperatører til særlige tariffer, og tilslutningsafgifter, anses kun den pågældende systemoperatør for at være en direkte berørt part.

2. I forbindelse med procedurene til fastlæggelse af den referenceprismetode, som afgifterne for brug af nettet er baseret på, og til fastlæggelse af rabatter, multiplikatorer og sæsonbestemte faktorer i forbindelse med afgifterne for drift af transmissionsnettet anses de personer, der har ret til at blive hørt om transmissionsafgifterne, ligeledes for at være direkte berørt.

- A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) (lov nr. I af 2017 om retspleje ved forvaltningsdomstolene)

Artikel 17. Følgende personer har ret til at indlede en procedure

- a) enhver, hvis rettigheder eller legitime interesser berøres direkte af den administrative aktivitet

[...].

Artikel 48. Afvisning

1. Retten afviser det forvaltningsretlige søgsmål, såfremt:

[...]

- C) søgsmålet ikke er anlagt af en person, der er berettiget hertil i henhold til loven

[...].

Redegørelse for begrundelsen for den præjudicielle forelæggelse

- 11 Den forelæggende ret er den forvaltningsdomstol, der har kompetence til at behandle søgsmålet til prøvelse af den anfægtede afgørelse, som er truffet af nationale regulerende myndighed. Før sagsøgerens søgsmål kan realitetsbehandles, skal det afklares, om sagsøgeren – henset til alle sagens omstændigheder – har klageadgang i henhold til direktivets artikel 41, stk. 17. Såfremt den retslige procedure er indledt af en person, der ikke er berettiget hertil, skal det forvaltningsretlige søgsmål i henhold til national ret og i betragtning af den processuelle hindring afvises, uden at der tages stilling til sagens realitet. Såfremt det kan bekræftes, at sagsøgeren har ret til at indlede en retslig procedure, skal det dernæst undersøges, som en indledende betingelse for en afgørelse om sagens realitet, om sagsøgeren ligeledes har søgsmålskompetence, dvs. om den anfægtede afgørelse direkte berører dennes rettigheder eller legitime interesser.
- 12 I direktivet defineres i artikel 41, stk. 17, ikke begrebet »part, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed« i forbindelse med en domstolsprøvelse af den regulerende myndigheds afgørelser, og dette begreb skal derfor undersøges under hensyntagen til de retningslinjer, der er udviklet i Domstolens retspraksis. I dom af 19. marts 2015, E.ON Földgáz Trade (C-510/13, EU:C:2015:189, herefter »E.ON Földgáz-dommen«) og af 16. juli 2020, Kommissionen mod Ungarn (afgifter for adgang til elektricitetstransmissionsnet og naturgasstransmissionsnet) (C-771/18, EU:C:2020:584, herefter »dom C-771/18«), undersøgte Domstolen dels den kreds af personer, der i henhold til EU-retten har ret til at anlægge sag til prøvelse af en afgørelse truffet af den nationale regulerende myndighed vedrørende regulering af det indre marked for naturgas, og dels, ligeledes henset til princippet om effektiv retsbeskyttelse, indholdet af medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte sådanne klageprocedurer. I den foreliggende sag er det berettiget at foretage en mere detaljeret fortolkning af disse to aspekter.

Første præjudicielle spørgsmål – Anvendelse af national lovgivning, der begrænser søgsmålsretten

- 13 Med sit første spørgsmål anmoder den forelæggende ret Domstolen om en fortolkning af indholdet af medlemsstaternes forpligtelse i henhold til direktivets artikel 41, stk. 17, ligeledes under hensyntagen til princippet adgang til effektive retsmidler, der er nedfældet i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om en medlemsstats lovgivning, der finder anvendelse i en situation som den i hovedsagen omhandlede, og hvorefter kun den pågældende systemoperatør anses for direkte berørt (artikel 129/B, stk. 1, i lov om naturgasforsyning) i forbindelse med procedurer til fastsættelse af afgifter for brug af nettet, afgifter for tjenester, der kan leveres af systemoperatører til særlige tariffer, og tilslutningsafgifter, er forenelig med EU-retten. Den nationale lovgivning begrænser ex lege klageretten uden at tillade nogen afvejning eller individuel vurdering fra forvaltningsdomstolens side, hvilket efter den

forelæggende rets opfattelse udgør en uforholdsmæssig indskrænkning af klageretten, som er fastsat i direktivets artikel 41, stk. 17.

- 14 Domstolen har kompetence til at fortolke begrebet »berørt [person]« i direktivets artikel 41, stk. 17. Uden en forudgående, afgørende og klar fortolkning fra Domstolens side har den forelæggende ret ikke kompetence til at fastslå EU-rettens forrang og forpligtelsen til at undlade at anvende national lovgivning, der ikke er i overensstemmelse hermed. I mangel af en klar fortolkning fra Domstolen skal den nationale ret i overensstemmelse med national ret afvise sagsøgerens forvaltningsretlige søgsmål uden at undersøge sagens realitet, da sagsøgeren i henhold til national ret er udelukket fra kredsen af personer, der har ret til at anlægge sag. Domstolens juridiske fortolkning er derfor nødvendig for udøvelsen af den ret til domstolsprøvelse, der er sikret ved direktivets artikel 41, stk. 17, og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.
- 15 I dom C-778/18, som blev afsagt på baggrund af overtrædelsesprocedure nr. INFR(2014)2271, som blev indledt af Kommissionen, undersøgte Domstolen, om de klagemekanismer, som er indført af de ungarske myndigheder, er i overensstemmelse med EU-retten – herunder direktivets artikel 41, stk. 17, som ligeledes skal undersøges i den foreliggende sag. Navnlige rejste Kommissionen kritik af, at det i henhold til artikel 129/A, stk. 3 og 4, i lov om naturgasforsyning, som var gældende frem til den 20. december 2016, vedrørende procedurerne til fastsættelse af afgifter for brug af nettet, afgifter for de tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og tilslutningsafgifter, kun er operatøren af det net, der er påvirket, der anses for at være part og således kan udøve sin ret til at indlede en forvaltningsretlig tvist. Efter indledningen af Kommissionens procedure ophævede den [ungarske] lovgiver imidlertid de anfægtede bestemmelser, og Kommissionen accepterede dette som en løsning på problemet, selv om den fastholdt klagepunktet om, at Ungarn på grund af den manglende indførelse af en passende mekanisme, som sikrer retten til at klage over afgørelser truffet af den nationale regulerende myndighed i overensstemmelse med direktivets artikel 41, stk. 17, ikke fuldt ud havde opfyldt sine forpligtelser.
- 16 Selv om Domstolen i forbindelse med traktatbrudssøgsmålet ikke skulle undersøge de klagemekanismer, der er fastsat i artikel 129/A, stk. 3 og 4, i lov om naturgasforsyning, som var gældende indtil den 20. december 2016, skal lighederne mellem disse tidligere bestemmelser og de nuværende bestemmelser, der er fastsat i samme lov, fremhæves. Den mest relevante lighed består i, at i begge reguleringsmodeller er det alene systemoperatøren, der kvalificeres som en direkte berørt part, hvilket medfører, at kun denne har ret til domstolsprøvelse. Efter den forelæggende rets opfattelse svarer indholdet af artikel 129/A, stk. 3 og 4, i lov om naturgasforsyning, der var gældende indtil den 20. december 2016, til indholdet af artikel 129/B, stk. 1, i samme lov, som nu er gældende, således at den gældende lovgivning er identisk med de bestemmelser, som Kommissionen på daværende tidspunkt anfægtede.

- 17 Domstolen fastslog i præmis 50 i E.ON Földgáz-dommen at, selv om det i princippet skal bestemmes efter national ret, hvorvidt en person har søgsmålskompetence og retlig interesse, kræver EU-retten ikke desto mindre foruden overholdelsen af principperne om ækvivalens og effektivitet, at den nationale lovgivning ikke gør indgreb i retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, således som denne er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 18 Under hensyntagen til også de indsigelser, som Kommissionen fremsatte mod modellen i sagen fra 2016, finder den forelæggende ret, at det første præjudicielle spørgsmål skal besvares således, at direktivets artikel 41, stk. 17, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at i den procedure, hvori denne medlemsstats regulerende myndighed fastsætter afgifter for brug af nettet, er systemoperatøren den eneste direkte berørte part, der i denne egenskab har ret til at klage over en afgørelse truffet i denne procedure. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at artikel 129/B, stk. 1, i lov om naturgasforsyning på uberettiget vis begrænser kredsen af personer, der har ret til at klage over den regulerende myndigheds afgørelser, til kun at omfatte systemoperatøren, hvorved andre aktører på naturgasmarkedet, som kan være direkte berørt af afgørelsen, udelukkes fra muligheden for at klage.
- 19 Såfremt Domstolen henset til ovenstående besvarer det første præjudicielle spørgsmål bekræftende, kan artikel 129/B, stk. 1, i lov om naturgasforsyning ikke finde anvendelse i den foreliggende hovedsag, for så vidt som den vedrører sagsøgerens ret til at anlægge sag, idet den nationale lovgivning hverken er i overensstemmelse med de EU-retlige bestemmelser om klageretten eller princippet om adgang til effektive retsmidler, der er fastsat i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder. Eftersom EU-retten i det foreliggende tilfælde er direkte anvendelig og har forrang for den nationale lovgivning, således at sagsøgeren har en generel søgsmålsret, skal det andet præjudicielle spørgsmål om rækkevidden af sagsøgerens søgsmålskompetence, som fastsat i EU-retten, der er knyttet til den omstændighed, at sagsøgeren i den konkrete sag er direkte berørt, også besvares.

Andet præjudicielle spørgsmål – Søgsmålskompetence for en aktør på naturgasmarkedet som sagsøgeren

- 20 Med sit andet spørgsmål har den forelæggende ret henset til de bestemmelser i EU-lovgivningen om regulering af det indre marked for naturgas, der fastlægger den kreds af personer, der har ret til at klage over den regulerende myndigheds afgørelser, anmodet om Domstolens fortolkning og vejledning om, hvorvidt en markedsoperatør, der befinder sig i en situation som sagsøgeren i den forvaltningsretlige tvist om prøvelse af den anfægtede afgørelse, der er genstand for hovedsagen, skal anses for at være »part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed«.

- 21 Efter den forelæggende rets opfattelse svarer dette spørgsmål til det spørgsmål, som Domstolen har undersøgt i E.ON Földgáz-dommen. Ifølge præmis 48 i denne dom var E.ON Trade Földgáz Zrt.'s ret til retsmiddel baseret på den omstændighed, at selskabet var indehaver af bestemte rettigheder, og at disse rettigheder potentielt kunne være berørt som følge af en afgørelse fra den regulerende myndighed. I præmis 49 i dommen i E.ON Földgáz-sagen fastslog Domstolen, at hvis der ikke findes EU-retlige bestemmelser på området, tilkommer det hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at udpege de kompetente domstole og fastsætte de processuelle regler for søgsmål til sikring af beskyttelsen af de rettigheder, som EU-retten medfører for borgerne, hvorved medlemsstaterne imidlertid har en forpligtelse til konkret at sikre, at disse rettigheder effektivt beskyttes. Medlemsstaterne skal dog udøve denne kompetence på en måde, der respekterer og ikke krænker retten til adgang til effektive retsmidler, som er sikret i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.
- 22 På baggrund af ovenstående er det i hovedsagen, der verserer for den forelæggende ret, nødvendigt at fortolke direktivets artikel 41, stk. 17, med henblik på at afgøre, om sagsøgeren, et handelsselskab, der handler med naturgas, og som i sin egenskab af systembruger anvender naturgastransmissionsnettet, skal betragtes som en person, der har rettigheder i henhold til direktivet, hvis situation er eller kan blive påvirket af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed om fastsættelse af afgifter for brug af nettet, afgifter for tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og tilslutningsafgifter, således at selskabet kan indrømmes en ret til domstolsprøvelse. For at afgøre dette spørgsmål er det ligeledes relevant at tage stilling til det argument, som sagsøgeren har fremført i sit forvaltningsretlige søgsmål, hvorefter den anfægtede afgørelse er i strid med EU-retten, idet den tilsidesætter artikel 3, nr. 15), artikel 4, stk. 4, og artikel 19, stk. 2, i forordning 2017/460, hvilket kun kan undersøges i realiteten, hvis den forelæggende ret bekræfter sagsøgerens søgsmålskompetence.
- 23 Den forelæggende ret har foreslået, at spørgsmålet besvares med, at en aktør på naturgasmarkedet, der befinder sig i en situation som sagsøgerens i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, har klageadgang, fordi pågældende kan blive direkte berørt. Dette beror på, at systemoperatøren, som er direkte bundet af den anfægtede afgørelse, automatisk og bindende opkræver de afgifter, der er fastsat i denne afgørelse, fra sagsøgeren i dennes egenskab markedsoperatør, der handler med naturgas, som er forpligtet til at betale disse afgifter til systemoperatøren, og som ved manglende opfyldelse af denne forpligtelse ikke kan udøve sin virksomhed som aktør på naturgasmarkedet. Følgelig berører den anfægtede afgørelses eventuelle ulovlige karakter, i det foreliggende tilfælde dens uforenelighed med EU-retten, direkte sagsøgerens rettigheder og legitime interesser.
- 24 Henset til det ovenstående er det med henblik på at afgøre, om sagsøgeren har søgsmålsret og søgsmålskompetence (dvs. der foreligger en direkte tilsidesættelse af sagsøgerens rettigheder eller legitime interesser), hvilket skal fastlægges, inden

der træffes afgørelse vedrørende realiteten i hovedsagen, nødvendigt med henblik på nævnte sag at besvare begge de præjudicielle spørgsmål.

25 [udelades]

26 [udelades] [Redegørelse for national procesret]

Budapest, den 22. marts 2022.

[udelades] [Underskrifter]

ARBEJDSDOKUMENT